

BESTEMMELSER FOR OMSETNING AV BRENNTORV**KONTROLLKONTORETS KUNNGJØRING AV 25. MAI 1940.**

I medhold av provisorisk anordning om prisregulering m. v. av 22. september 1939 bestemmes:

I. Priser ved salg fra produsent.

§ 1.

Ved salg av brenntorv fra produsent må det ikke tas eller kreves høyere pris enn her fastsatt:

For maskintorv:

Kr. 17.00	pr. m ³	for torv med inntil 25 % vann
» 15.00	» » » » »	25—30 % vann
» 13.00	» » » » »	30—35 % »
» 12.00	» » » » »	35—40 % »

For stikkertorv:

Kr. 10.00	pr. m ³	for torv med inntil 25 % vann
» 9.00	» » » » »	25—30 % vann
» 8.00	» » » » »	30—35 % »
» 7.00	» » » » »	35—40 % »

Prisene gjelder levert opplesset jernbane eller dampskip.

Torv med høyere vanninnhold enn 40 % forutsettes ikke levert.*)

§ 2.

Dersom produsenten leverer torven brakt fram direkte til forbruker, kan han regne de priser som er satt i § 1 for torven opplastet på kjøretøy på produksjonsstedets nærmeste bilvei eller i båt ved produksjonsstedets nærmeste kai. I tillegg til denne pris kan han for transporten til forbruker beregne rimelig vederlag. Kontrollnemnda på forbrukerens sted kan treffe nærmere bestemmelser om tilleggets størrelse.

II. Priser ved salg fra detaljist.

§ 3.

Kontrollnemndene på de steder der det forhandles brenntorv, kan treffe bestemmelser til regulering av prisene for torv ved salg fra forhandler av brensel. Prisene skal fastsettes på grunnlag av maksimalprisene for salg fra produsent med tillegg av gjennomsnittlige transportutgifter og bruttofortjeneste til dekning av andre omkostninger og rimelig nettoavkastning. Kontrollnemnda kan fastsatte bestemmelser til utjevning av forskjell i transportutgifter hos de forskjellige handlende.

*) Vi forutsetter at maksimalprisene gjelder alminnelig god brenntorv, dvs. for maskintorv en vekt av ca. 335 kg pr. m³ og for stikkertorv ca. 250 kg pr. m³ og et midlere askeinnhold av ca. 5 %. Til videre veiledning kan opplyses at brennverdien av brenntorv med ca. 25 % vann og ca. 5 % aske er ca. 3500 kalorier. Er brenntorvens kvalitet vesentlig dårligere forutsettes visstnok reduksjon etter overenskomst mellom partene. (Redaksjonens bemerkning.)

Kontrollnemndene skal i tilfelle regulering iverksettes, treffe bestemmelse om hvem som skal regnes for forhandler av torv etter denne paragraf, og føre liste over dem. Bare de som kontrollnemnda har ført opp på denne listen kan beregne slike priser som fastsatt etter første ledd.

Kontrollnemndene kan også treffe andre bestemmelser til regulering av torvomsetningen i distriktet ved salg av torv fra andre enn produsent.

Saker om regulering av priser og omsetningsforhold for brenntorv kan kontrollnemnda forelegge for det sakkyndige utvalg som er opprettet for vedomsetningen.

§ 4.

Kontrollnemndene skal snarest mulig sende melding til Kontrollkontoret om de vedtak de treffer etter § 2 og om pris- og omsetningsregulering etter § 3. Meldingen skal være ledsaget av utførlig redegjøring for grunnlaget for vedtaket.

Kontrollkontoret kan når som helst endre eller oppheve ethvert vedtak som en kontrollnemnd har gjort etter bestemmelsene i denne kunngjøring.

III. Forskjellige bestemmelser.

§ 5.

Med byer forstås i denne kunngjøring kjøpsteder og ladesteder med særskilt kommunestyre.

§ 6.

Fylkesmennene i Rogaland, Bergen og Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fylker skal ha adgang til for sine distrikter å gjøre de endringer i bestemmelsene i denne kunngjøring som de anser nødvendige av hensyn til de lokale forhold. Kontrollkontoret kan også innrømme fylkesmennene i andre distrikter adgang til å gjøre endringer eller selv fastsette unntak fra bestemmelsene. Vedtak av en fylkesmann etter denne paragraf skal snarest sendes inn til Kontrollkontoret, som kan endre eller oppheve de vedtak som en fylkesmann har gjort etter denne paragraf.

§ 7.

Bestemmelsene i denne kunngjøring gjelder for de distrikter som er under administrasjon av Administrasjonsrådet.

§ 8.

Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Kontrollkontorets kunngjøring av 1. mai 1940 om maksimalpriser for brenntorv.

Overtredelse av de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av disse forskrifter kan medføre straffansvar etter § 9, jfr. § 10, i den provisoriske anordning av 22. september 1939.

Ved Kontrollkontorets kunngjøring av 1. mai 1940 ble det fastsatt maksimalpriser for brenntorv. Forutsetningen var at disse priser skulle gjelde for salg fra produsent, og at der senere skulle fastsettes

særskilte regler om detaljprisene. De nye bestemmelser som nå er utferdiget, oprettholder de tidligere maksimalpriser ved salg fra produsent. Det er dog tilføyet bestemmelser for levering fra produsent direkte til forbruker. Dessuten er det gitt bemyndigelse til kontrollnemndene til å fastsette maksimalpriser og andre bestemmelser for detaljomsetningen. Da torv ikke føres i alle byer, har Kontrollkontoret ikke funnet grunn til å gjøre disse regler for detaljomsetningen obligatoriske. Det er overlatt til kontrollnemndene selv å avgjøre hvorvidt de finner grunn til å treffe regulerende bestemmelser. Det er dog en selvfølge at Kontrollkontoret kan gi en kontrollnemnd pålegg om å utferdige bestemmelser dersom det skulle vise seg nødvendig.

RASJONELL UTNYTTELSE AV NORGES UTMARKER*)

Det norske Skogselskap har nedsatt en komité til å behandle saken.

DER mangler dessverre meget på at landets utmarkstrekninger nyttes så godt som de burde, ikke heller er utnyttelsen rasjonell. Enkelte steder blir f. eks. områder som bare bør benyttes til skogproduksjon, tatt i bruk som bureisingsmark, mens andre steder jord som best egner seg til dyrking eller kulturbeiter kanskje blir tatt til skogreising.

Jorden kan også bli gjenstand for urasjonell bruk på annen måte. Dette er til stor skade både for den enkelte interesserte og for landet. Vårt lands utmarker bør overalt søkes anvendt nettopp til det som de er best skikket til og som forholdene ligger an: Oppdyrking, kulturbeiter, skogproduksjon, naturlige beiter m. v.

Konsulent E. Gjelsvik holdt i fjor et meget opplysende og fengslende foredrag om dette emne i Polyteknisk Forening, etterfulgt av en interessant diskusjon. Saken er imidlertid meget komplisert.

En utredning av disse meget viktige, men vanskelige forhold krever et langt og omstendelig arbeid og først og fremst en vel gjennomtenkt plan. Detaljarbeidet må bygges på inngående fagkunnskap, på godt lokalkjennskap, på karter m. v.

For om mulig å få dette arbeid inn i slike former at oppgaven kan løses på en praktisk og overkommelig måte og etter mest mulig ensartede linjer for det hele land, har Det norske Skogselskaps styre i samråd med skogdirektøren nedsatt en komité som skal utarbeide en plan for arbeidet.

Det er hensikten senere å få nedsatt utvalg for de forskjellige deler av landet med oppgave etter den lagte plan å redegjøre nærmere for forholdene i de enkelte distrikter og om mulig komme med detaljerte forslag for utmarkens anvendelse i herredene.

Som medlemmer av ovennevnte komité er oppnevnt statskonsulent W. Opsahl, formann, landbruksskolebestyrer L. O. Aukrust, konsulent E. Gjelsvik, utskiftningsformann T. Grendahl, fylkesskogmester A. Hødal, sekretær Aa. Løddesøl og skoginspektør H. Norderhus.

* Etter «Tidsskrift for Skogbruk», 4. hefte, 1940.